

De er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af et flertal (V, DF, KF og LA)?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 10 uden for betænkningen af skatteministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6-9, tiltrådt af et flertal (V, DF, KF og LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love. (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

Sammen med dette punkt foretages:

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsbidrag. (Arbejdsmarkedsbidragsloven).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

30) 2. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love. (Forenkling af reglerne om opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag og konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

31) 2. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

32) 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009. Ændringsforslag nr. 3 af 25.05.2009 uden for betænkningen af skatteministeren (Kristian Jensen)).

33) 2. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og lov om ændring af forskellige skattelove. (Loft for indbetalinger til rateordninger og ophørende livrenter, ophævelse af aldersgrænsen for oprettelse af rate- og kapitalpensionsordninger samt forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensionsordninger m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 29.04.2009. Betænkning 18.05.2009. Ændringsforslag nr. 12 og 13 af 25.05.2009 uden for betænkningen af skatteministeren (Kristian Jensen)).

Kl. 15:01

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ønsker nogen at udtale sig?

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Et af de kritikpunkter, som har været gennemgående i debatten om den skattereform, som er til behandling i dag, er, at skattereformen er skæv, at skattereformen medfører, at Elitedanmark får en langt større andel af skattelettelserne end mellem- og lavindkomstgrupperne ...

Kl. 15:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Vi skal lige have lidt ro i salen. Hvis man skal snakke, må man gå ud bagved. Nu er der jo en pause i afstemningerne.

Kl. 15:02

Nick Hækkerup (S):

De 10 pct. af befolkningen, der er rigest, får over en tredjedel af skattelettelserne, mens de 10 pct. af danskerne, der har den laveste indkomst, får sølle 3 pct. af skattelettelserne. Mens bankdirektøren får omkring 11.600 kr. ekstra til forbrug om måneden, kan en pensionist eller en social- og sundhedsassistent regne med omkring 150 kr. om måneden. De med de højeste indkomster får altså en højere skattelettelse både i kroner og øre og relativt:

Socialdemokraterne synes ikke, det er rimeligt, at de med de højeste indkomster får så meget større skattelettelser end helt almindelige lav- og mellemindkomstgrupper. Vi synes ikke, at samfundet bør belønne bankdirektørens indsats så meget højere end f.eks. social- og sundhedsassistentens eller lærerens indsats.

Den udtalte følge af regeringens og Dansk Folkepartis ensidige satsning på eliten er, at den danske forståelse af fællesskabet bliver sat under pres, nemlig forståelsen for, at alle skal have mulighed for at realisere deres potentiale, bevidstheden om, at friheden er størst, når den gives til alle og ikke forbeholdes de få, kravet om lige muligheder og afstandtagen fra den voksende ulighed.

Det andet problem med skattereformen er, at den er underfinansieret. Den er underfinansieret med 8,5 mia. kr. i 2010 og 6,2 mia. kr. i 2011, og tallene ville have været noget større, nemlig henholdsvis 4,2 mia. kr. og 4,3 mia. kr. større, hvis der ikke var pyntet på regnskabet ved at fremrykke proventet fra pensionsafkastet.

Underfinansierede skattelettelser er efter Socialdemokratiets opfattelse den helt forkerte økonomiske medicin mod den krise, vi har for øjeblikket. Skattelettelser virker ganske enkelt ikke særlig godt som instrument til at stimulere økonomien, ikke mindst fordi de skattelettelser, der er tale om her, i overvejende grad gives til de allermest velhavende danskere. Der er nemlig ingen garanti for, at danskerne ikke vælger at spare pengene op eller vælger at købe importerede produkter i stedet for at stimulere den indenlandske efterspørgsel.

Socialdemokraterne vil hellere igangsætte offentlige investeringer. Vi er af den overbevisning, at de ledige hænder skal bruges til at investere i langsigtet konkurrencekraft, bæredygtighed og øget velfærd. Offentlige investeringer giver langt flere arbejdspladser end skattelettelser. Hertil kommer, at Danmark har brug for at

igangsætte offentlige investeringer, fordi vores velfærdsinstitutioner lider under et massivt vedligeholdelsesefterslæb.

Tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser, at Forårspakke 2.0 samlet set alene giver 5.500 beskæftigede i 2009, hvilket svarer til cirka en halv måneds stigning i ledigheden i øjeblikket. Arbejdsløsheden stiger nemlig eksplosivt og steg alene i marts måned med 10.600 personer. Nationalbankens seneste skøn over udviklingen i ledigheden viser, at arbejdsløsheden ved udgangen af 2010 sandsynligvis vil være helt oppe på 190.000.

Derfor er det katastrofalt, at forårspakkens beskæftigelseseffekt er så lille, som den er. Socialdemokratiet mener, at der er behov for at stimulere efterspørgslen og beskæftigelsen her og nu. Der er ikke tid til at vente. Hver dag bliver flere og flere danskere arbejdsløse, og vi ved, at det er vanskeligere at skabe nye job end at bevare de eksisterende.

Det tredje sådan overordnede kritikpunkt af skattereformen er, at den er demokratisk uskøn. Aftalen blev indgået på det smallest mulige grundlag overhovedet. Regeringen og Dansk Folkeparti har valgt at omfordele 29 mia. kr. af danskernes skatte kroner hen over hovederne på 49 pct. af danskerne. Det løfte om bredt samarbejde, som regeringen gav før valget, er afløst af gold blokpolitik. Socialdemokraterne mener, at det ville have været passende med en bred aftale, som sikrede en bred folkelig opbakning af skattereformen.

Dertil kommer så, at det arbejde, som vi har været igennem de seneste par måneder med at gennemføre skattereformen, har haft karakter af, at det har været meget, meget hurtigt. Resultatet er ringe, lovkvaliteten risikerer at lide skade, mange ændringer er foretaget, siden aftalen blev indgået – endnu flere ændringer burde måske have været foretaget – jeg kan i flæng nævne: gulpladebilerne, multimediebeskatningen, ud-ligningsskatten på pensioner, energiafgifterne, affaldsafgifterne, momsfrigtagelse for viceværter og afgifter på is. Derudover er der en lang række forhold, som er blevet problematiseret af deputationer og i de henvendelser, som vi har fået, som der er ladet hånt om og ikke taget stilling til.

Kl. 15:08

Det var, hvad man kan kalde de overordnede kritikpunkter til skattereformen, men dertil ligger der så en lang, lang række kritiske enkeltlementer, som er blevet afdækket mellem første-

behandlingen den 29. april og andenbehandlingen i dag. Jeg vil nøjes med at pege på et par stykker.

Det er urimeligt, at en enkelt gruppe, nemlig kunstnerne med en indkomst på op til 250.000 kr., risikerer at opleve stigende marginalsatser, fordi pengene for deres immaterielle rettigheder nu bliver omfattet af arbejdsmarkedsbidrag. Det var jo mindst talt ikke målet med skattereformen, at marginalsatserne skulle stige, og det er ikke kønt, at der er en enkelt gruppe, som bliver ramt på den måde, som tilfældet er.

Det er beskæmmende, at støttemulighederne til hjemmeservice forringes. Denne skattereform betyder, at vores ældre medborgere nu får ringere muligheder for at få en hjælpende hånd i dagligdagen. I løbet af de 10 år, der går, vil værdien af hjemmeserviceordningen være så godt som halveret.

Så er det usympatisk, at kun op til to børn i en familie udløser den supplerende grønne check, der skal kompensere for de øgede udgifter til energiafgifter og til usunde varer. Begrænsningen på to børn er et tydeligt og meget usympatisk fingeraftryk, som Dansk Folkeparti har sat på reformen, og som Venstre og De Konservative har accepteret. Dansk Folkeparti har selv formuleret det som følger, og jeg citerer: Det mest almindelige i Danmark er, at folk ikke har mere end to børn, og vores politik er tilrettelagt, så den tilgodeser danske statsborgere. Derfor er vores grænse for antallet af børn, vi vil yde støtte til, også tilrettelagt efter det kulturelle mønster i danske familier.

Dermed gør regeringen og Dansk Folkeparti sig til dommer over, hvor mange børn det er normalt at have. Socialdemokratiet deler ikke denne, kan man sige, kinesisk inspirerede familiepolitik, men mener, at det må være op til familiernes egen vurdering at afgøre, hvor mange børn man vil have.

Endelig fjerner regeringen den årlige rapportering på personaleområdet, altså der, hvor vi har overblik over, hvad det er for nogle personalegoder, der stilles til rådighed. Det er uheldigt, fordi det forringer Folketingets og offentlighedens muligheder for at vurdere de skatteudgifter, der er forbundet med forskellige personalegoder, og for at evaluere anvendelsen af dem.

Men afskaffelsen er også problematisk af andre grunde. Det er sådan, at forpligtelsen til at foretage denne rapportering følger af Folketingets vedtagelse i forbindelse med forespørgselsdebatten F 29 i folketingsåret 2003-04. Det er altså et

forslag, som er vedtaget her i Folketinget i forlængelse af forespørgselsdebatten. Den vedtagelse søger skatteministeren nu at ophæve, ikke i lovforslagets indholdsdel, men i bemærkningerne til lovforslaget, og oven i købet i bemærkningerne til den del af lovforslaget, som først træder i kraft i 2010.

Det må antages, at bemærkningerne, der knytter sig til lovforslaget, har samme ikrafttrædelsestidspunkt, altså først den 1. januar 2010, og dermed ikke ophæver skatteministerens forpligtelse til at give redegørelsen for 2008. Ikke desto mindre er det, hvad skatteministeren efter sine svar til Folketinget agter at gøre.

Dermed lægges der endnu en sten til en mosaik, der tegner et billede af en minister og en regering, som føler sig hævet over Folketinget, demokratiet og befolkningen; et billede, som jo bestyrkes yderligere af ministerens tilståelse af at have overtrådt grundloven i sagen om udskydelse af betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms; et grundlovsbrud, som ministeren var lige ved at gentage i lovforslaget om pensionsbeskatning, L 200, som vi også har til behandling i dag, og som han skyndsomst måtte trække i land, da fadæsen blev opdaget; en minister, som i den såkaldte skrothandlersag tilsidesætter en borgers krav på tilbagebetaling af uberettiget indbetalt moms i størrelsesordenen 3 mio. kr.

Det kan da godt være, at skrothandleren Finn Skytte ikke er med i de samme Rotaryklubber eller deltager i de samme jagtselskaber som regeringens medlemmer, men han er immer væk borger i samfundet og har krav på en ordentlig behandling og ikke blive mødt af magtens arrogance. I samme sag holder ministeren i øvrigt Folketinget for nar ved i samråd at henvise til undersøgelser, som ikke finder sted. Socialdemokratiet skal beklage den opførsel og den tilgang til borgerne og til folkestyret.

Socialdemokratiet tager afstand fra skattereformen, der er socialt skæv og præmierer Champagnedanmark; som ikke er den rette kur mod den økonomiske krise, som landet står i, og slet ikke tager livtag med den stigende arbejdsløshed; som er gennemført over hals og hoved af det smallest mulige flertal i Folketinget; som straffer de ældre medborgere, som får hjemmeservice; som fører en familiepolitik, hvor staten gør sig til smagsdommer over, hvor mange børn danskerne bør have; som hæmmer et sammenhængende familie- og arbejdsliv, og som bevæ-

ger sig i den grå zone, når det kommer til respekten for demokratiet.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Vi har nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:13

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg bed mærke i en enkelt bemærkning i starten af ordførertalen, nemlig, at den socialdemokratiske ordfører synes, det er fuldstændig urimeligt, at bankdirektøren bliver belønnet med en stor skattelettelse. Betyder det omvendt, at enhver skat er en straf? Er det sådan, Socialdemokraterne ser på skat, at det er en straf, og hvis man så slipper for at betale lidt skat, er det en belønning?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Nick Hækkerup (S):

Det, jeg sagde, var faktisk, at vi ikke synes, at samfundet bør belønne bankdirektørens indsats så meget højere end f.eks. social- og sundhedsassistentens eller lærerens indsats. Så det, der var spørgsmålet, var relationen som det første punkt. Som det andet punkt har vi jo også lagt op til, at vi skulle lave en skattereform, som sænkede skatten på arbejde.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Anders Samuelsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor der her er tale om en belønning. Altså, vi taler sådan set bare om, at folk får lov til at beholde lidt flere af deres egne penge. Hvordan kan det blive vendt om i hovedet på den socialdemokratiske ordfører til, at man får en belønning? Man får lov til at beholde lidt mere af det, som man selv har tjent. Før kom skattefar og krævede over 60 pct. i skat på den sidsttjente krone. Nu får man så lov til at beholde lidt mere selv, og det er så pludselig en belønning.

Det er da sådan en helt omvendt verden at tænke i, hvis man forfølger tankegangen, som også kommer til udtryk lidt senere i ordførertalen, nemlig, at vi jo ikke ved, hvad de vil bruge deres penge til. Det var meget bedre, hvis det of-

fentlige fik hånd om de penge, for så kunne man jo målrette pengene, sådan at det rigtig gav beskæftigelse osv.

Jamen hvorfor så ikke hæve skatten op til 100 pct., for så ved vi hundrede procent, hvad pengene kan bruges til. Så kan vi diskutere fordelingen af dem herinde i Folketingssalen. Det kan da ikke være rigtigt, at den socialdemokratiske tankegang er nået dertil, at alle pengene skal ind at runde Folketinget, for ellers får vi ikke det optimale ud af dem.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

Nick Hækkerup (S):

Jeg tror, hvis jeg skal være helt ærlig, at de fleste danskere faktisk betaler deres skat med glæde. Jeg tror faktisk, at de fleste danskere godt kan se værdien af, at vi alle sammen i fællesskab bidrager til at sikre det velfærdssamfund, vi har, og at de forsøg, man har haft i andre samfund med meget, meget lave skatteprocenter, ikke er et eksempel til efterfølgelse og ikke giver et harmonisk samfund som det danske og ikke giver den mulighed for at lave de udviklinger, som vi har haft i det danske samfund.

Jeg tror, at den skandinaviske og den nordiske model og de velfærdssamfund, som vi har bygget op, som bl.a. indebærer, at vi bidrager til fællesskabet, er noget, som danskerne er glade for og stolte over, og at vi sikrer den lighed og de muligheder for alle mennesker og ikke kun de få, de rige på livets champagneside.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, at det er groft uretfærdigt, at den person, der tjener meget, får en større skattelettelse end den, der tjener noget mindre, og det synspunkt kan man jo have. Synes man så også tilsvarende i Socialdemokratiet, at det er groft uretfærdigt, at den, der tjener meget, betaler langt, langt mere i skat end den, der tjener mindre, eller skal det også være det samme?

Kl. 15:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Nick Hækkerup (S):

Socialdemokratiet har altid været tilhænger af en progressiv beskatning, og det er vi fortsat. Vi er ikke tilhængere af et system, hvor uligheden i samfundet udvikles og udbygges. Vi synes faktisk, at den grundlæggende tanke om at skabe lige muligheder for folk er rigtig, altså at vi ser på folks livssituation og giver dem de muligheder, som de har potentiale til, og det kan vi kun, hvis vi har et stærkt fællesskab.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hr. Helge Adam Møller for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes også, det er fint med lige muligheder, og det har vi jo heldigvis også skabt her i Danmark på stort set alle områder både under den tidligere regering og den nuværende. Men er det ikke stadig væk fair, at den kvinde, som slider og slæber og har et ekstra arbejde, og som eventuelt tager en ekstra uddannelse, tjener mere end den mand, der sidder derhjemme og kun lige gør det, han skal? Skal hun ikke have lov til at beholde mere til sig selv end den dovne mand? Det har jo ikke noget med ulighed at gøre, det har noget med retfærdighed at gøre. Men det kan jeg forstå at Socialdemokraterne ikke går ind for.

Kl. 15:17

Kl. 15:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:18

Nick Hækkerup (S):

Jo, og jeg kan heller ikke komme i tanke om, at jeg har udtalt mig anderledes, end at det selvfølgelig skal være sådan.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg lyttede med vanlig interesse til den socialdemokratiske kritik. Der er en ting, jeg gerne vil spørge lidt ind til, og det er kritikken af den skattereform, der skal være med til at sætte gang i dansk økonomi.

Derfor vil jeg høre, om hr. Nick Hækkerup er uenig i det, som den daværende SR-regering skrev i sin skattereform i 1993, hvori der står, at omlægningen for det første går ud på at sænke

den direkte beskatning af arbejdsindkomsten, og at en lavere beskatning af arbejdsindkomsten vil kunne virke positivt på beskæftigelsen. Men hr. Nick Hækkerup fortsat det, som den daværende socialdemokratiske regering mente om lavere skat på arbejde og beskæftigelse?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:19

Nick Hækkerup (S):

Socialdemokratiet har på ingen måde benægtet de såkaldte dynamiske effekter. Vi har bare tilladt os at sige – og det er endda rimelig veldokumenteret og understøttet – at der vil være større beskæftigelsesmæssige effekter, hvis vi vælger at bruge pengene på offentlige investeringer. Hertil kommer så, at vi jo kan konstatere, at med den borgerlige regering, vi har haft, med VK og O, er der sket en nedslidning af den offentlige sektor, som betyder, at der i dag er et massivt vedligeholdelsesefterslæb, som vi bliver nødt til at tage fat på.

Så vi underkender ikke, at der også kan være dynamiske effekter af at nedsætte skatten, vi siger bare, at i den krisesituation, vi er i nu, og med det behov for en stigende beskæftigelse, som vi har nu, vil det være langt mere effektivt og mere relevant at foretage offentlige investeringer.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Så må hr. Nick Hækkerup lige forklare mig, hvorfor Socialdemokratiet har stemt imod, at danskerne kan få deres SP-opsparring frigjort. Socialdemokratiet har stemt nej til, at danskerne kan få deres SP-opsparring frigjort – en frigivelse af SP-ordningen har en entydigt positiv effekt på beskæftigelsen i Danmark, og alligevel stemmer Socialdemokratiet imod. Altså, det er jo fuldstændig tom tale fra Socialdemokratiet, når de siger, at de vil en masse, men at de, når man skal afgøre det ved at trykke på knapperne i Folketingssalen, så ikke vil.

Hvordan kan hr. Nick Hækkerup tale for yderligere initiativer for at styrke beskæftigelsen, når hr. Nick Hækkerups parti stemmer imod, at danskerne får deres SP-bidrag, deres SP-opsparring, tilbage, hvilket har en entydigt positiv effekt på beskæftigelsen?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

Nick Hækkerup (S):

Det kan jeg jo af den grund, at vi simpelt hen mener, at de værktøjer, regeringen bruger til at kæmpe os igennem den økonomiske krise, er de forkerte – man har ikke valgt de rigtige. Man skulle langt hellere have sikret en bedre beskæftigelse ved at fremrykke offentlige investeringer, man skulle have sikret en løsning af det vedligeholdelsesefterslæb, der er på sygehusene, så vi kunne sikre en ordentlig behandling, man skulle have sikret ordentlige folkeskoler med moderne undervisningsfaciliteter, så ungerne kunne lære så meget som muligt, og så vi kunne sikre os i forhold til morgendagens samfund, man skulle have sikret daginstitutioner med plads til ungerne, man skulle have sikret investeringer i kollektiv trafik, i offentlig trafik, i infrastruktur, hvilket ville have den positive effekt på beskæftigelsen og på samfundsudviklingen i øvrigt, som vi har brug for.

Kl. 15:21

Kl. 15:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tiden, der er gået siden førstebehandlingen med alle de mange svar, udvalgsbehandlinger og de mange lovforslag i skattereformen, har desværre ikke ændret på det billede, at i modsætning til, hvad der blev lovet, og hvad befolkningen fik stillet i udsigt – godt nok først efter sidste valg, for før valget kunne man jo ikke sige noget om, at der kom en skattekommission – er løfterne om at lave en socialt afbalanceret reform ikke opfyldt. Uligheden vokser, skattelettelserne er pilskævt fordelt.

Tager vi fat i nogle af de konkrete svar, der er givet, kan vi se i svaret på spørgsmål 3, at lettelsesernes fordeling, som det også er blevet refereret i pressen, viser, at de 10 pct. dårligst stillede danskere får 3,3 pct. af skattelettelserne, hvorimod de 10 pct. rigeste danskere får knapt 35 pct. af lettelserne. Faktisk viser det sig, at de 20 pct. rigeste danskere får op mod 50 pct. af skattelettelserne i skattereformen.

Andre elementer viser, hvordan aktieindkomstlettelserne også i høj grad begunstiger de velstillede. Det er der, aktierne er. Med virksom-

hedsordningen, hvor der er opsparret 97 mia. kr., kommer selvstændige, der har kunnet opsparere under gunstige skattemæssige vilkår, til at få en klækkelig skattelettelse på op imod 7 mia. kr., der slet ikke er regnet med i fordelings effekterne af skattereformen her, og som man slet ikke tænker over, men som man jo i svarene har måttet medgive faktisk kommer til at betyde en meget klækkelig skattelettelse. Man medgiver f.eks. i svaret på spørgsmål 29, at meget af finansieringen kommer fra at lade være med at regulere f.eks. personfradraget, så personfradraget for pensionister, lavtlønnede og andre, der virkelig har brug for det fradrag, bliver 1.900 kr. lavere næste år. Det rammer altså pensionister og lavtlønnede hårdest. Det er socialt set pilskævt.

Andre grupper bliver også ramt direkte. Der er blevet peget på lejerne, der også i modstrid med, hvad regeringen har givet indtryk af, får en huslejestigning. Det er 40 pct. af lejerne. Der er peget på kunstnere, der i modsætning til tidligere nu skal betale arbejdsmarkedsbidrag af royaltysindtægter og ophavsretslige vederlag. Det er f.eks. musikere og skuespillere og fotografer og andre, der har haft foretræde i Folketingets Skatteudvalg, hvorimod man sagtens kan tage det kulturpolitiske hensyn, at forfattere, der får tilskud fra bibliotekspengene, ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag af de penge. Men i forhold til alle mulige andre kan man ikke tage det kulturpolitiske hensyn, og vi ender altså med at få en ringere kunstnerisk produktion i Danmark.

Regeringen har også lovet ikke at forringe hjemmeserviceordningen. Det løfte har den ad flere omgange brudt i sin desværre alt for lange levetid, og nu gør den det altså endnu engang. Før sidste valg ville De Konservative udvide hjemmeserviceordningen, så den også kom til at gælde børnefamilier, men det blev der ikke noget af. Og nu, i modstrid med de tidligere løfter, forringer man altså hjemmeserviceordningen endnu en gang.

Dem, der tilfældigvis har fået flere børn end to, oplever altså ikke for de børn, der er kommet ud over nummer to, at få en grøn check til dem. Der kunne jo være en indvandrerfamilie i Vollsmose eller i Gellerupparken, som fik lige rigeligt af dem efter nogle partiers mening, og der er altså 105.000 familier, der ikke bliver kompenseret fuldt ud som følge af, at den grønne check til børnene ikke bliver givet til dem. Jeg troede egentlig, at vi skulle gøre, hvad vi kunne for, at danskerne fik flere børn, og ikke det modsatte,

men sådan arbejder man altså ikke i regeringen, når man laver skattereformer.

Endelig bliver der mindre åbenhed. I en bemærkning er sted i L 199 afskaffer man så pludselig den årlige afrapportering om skatteudgifter. Det er en afrapportering, som man tilmed har henvist til i den diskussion, der tidligere har været om at få øget åbenhed om skatteudgifterne. Det var der ikke noget behov for, for man fik jo en årlig afrapportering. Så går der et par uger, og så vil man altså afskaffe den som led i lovgivningen her.

Som der også er blevet redegjort for tidligere, mener vi også, at skattereformen er den forkerte krisemedicin. Alle medgiver, at offentlige investeringer på den korte bane er klart det mest effektive, hvis man vil modgå den kraftigt voksende ledighed. De lettelser, der bliver givet, kommer i højere grad til at gå til opsparing og til import af udenlandske varer. Det giver ikke mere arbejde i Danmark, og det er sølle, hvad regeringen kan få ud af sin indsats mod krisen her og nu.

Så vi står altså tilbage med en reform, der skulle være socialt afbalanceret, men ikke er det; som skulle have været grøn, men ikke er det i tilstrækkelig grad; som på sundhedsområdet overhovedet ikke er gennemtænkt, og først og fremmest er lovforslagene dér designet til at give et provenu, som er smalt forankret, og som har vist sig at være et hastværk uden lige, hvor det ene ændringsforslag må afløse det andet og det efterhånden begynder at være uoverskueligt, hvad konsekvenserne vil være af flere af forslagene, åbenbart også for Skatteministeriet, der ændrer i sine egne ændringsforslag og nu er op på ret eksorbitante antal ændringsforslag til nogle af lovforslagene.

Af de grunde er vores syn på skattereformen desværre ikke blevet mere positiv, siden vi havde førstebehandlingen.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, at hr. Jesper Petersen for fuldstændighedens skyld jo lige burde have refereret, at SF's finansordfører, hr. Ole Sohn, sagde, at Skattekommisionens udspil var inden for rammen og harmonerede fint med Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis politik, så der var ikke nogen problemer i forhold til det fordelingspoli-

tiske. Vi, regeringen og Dansk Folkeparti, har så lavet en skattereform, der notorisk er bedre socialt afbalanceret end det, Skattekommisionen kom med. Det synes jeg lige for fuldstændighedens skyld skulle med.

Men jeg synes, at hr. Jesper Petersen sprang lidt for let hen over skatteministerens svar på spørgsmål 3 til L 195. Det er optrykt i betænkningen på side 14. Jeg vil høre, om ikke hr. Jesper Petersen vil ulejlige Folketinget med at læse de sidste fire linjer op af det, der står på side 14. Jeg kan se, at hr. Jesper Petersen desværre ikke har fået det med, men så skal jeg gerne tage det med, for det ville være rart for fuldstændighedens skyld: »Med det gældende skattesystem betaler de 10 pct. af befolkningen med de højeste bruttoindkomster 15,3 gange mere i indkomstskat end de 10 pct. med de laveste bruttoindkomster. Med skattenedsættelserne i 2010 øges det til 16,1.«

Relativt set kommer de højeste indkomster til at betale en større andel af skatterne. Det er vel svært at påstå, at det ikke er socialt afbalanceret.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Jesper Petersen (SF):

Nej, jeg havde ikke betænkningen med mig på talerstolen, så det var godt, at vi med lidt gestik kunne sørge for, at det så blev læst op. Jeg har ikke noget imod, at linjerne bliver læst op af hr. Torsten Schack Pedersen i stedet for af mig.

Jeg vil bare sige, at det, at han læser de linjer op, jo ikke ændrer på det samlede billede af, at vi har fået en skattereform, som er pilskæv, som giver 1.000 kr. i lettelse til de lavest lønnede, hvis man er heldig, hvor meget af det kan være spist op af stigende afgifter. Hvis man bor i lejebolig, bliver man måske ramt af de stigende huslejer, der er dér som følge af lovforslagene i skattereformen. De velstillede får derimod meget store skattelettelser. De 10 pct. rigeste får over 16.000 kr. pr. person, og der er givet andre eksempler på meget vellønnede, bankdirektører og andre, som har fået endda meget, meget store skattelettelser.

Nej, det er ikke en socialt afbalanceret reform, og derfor kan vi ikke støtte den, selv om vi, som hr. Torsten Schack Pedersen også refererer til, i udgangspunktet faktisk meget gerne ville have været med til at lave en skattereform, fordi det er så vigtigt. Men så skæv en reform skriver vi selvfølgelig ikke under på.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at hr. Jesper Petersen kan bekræfte, at den reference, som hr. Jesper Petersen kom med til skatteministerens svar på spørgsmål 3, jo slet ikke var fyldestgørende for, hvad det samlede svar på spørgsmål 3 var. Jeg er da glad for, at vi fik det præciseret.

Nu skal vi så igen høre på den her kroner og øre-diskussion. Jeg ved jo godt, at vi ikke kan få en fuldstændig klar skattepolitik fra Socialdemokratiet og SF's side, idet den ikke tåler dagens lys, men jeg vil gerne stille mit spørgsmål, som jeg også prøvede det under førstebehandlingen uden at få noget svar på det. Jeg har altså stillet spørgsmålet gentagne gange, men når hr. Jesper Petersen nu har holdt sin ordførertale, må jeg forvente, at der ligger et svar klart nu: Hvordan vil hr. Jesper Petersen sikre, at en forhøjelse af topskattegrænsen på 50.000 kr., som giver en letelse på 7.500 kr. til de større indkomster – som Socialistisk Folkeparti selv har foreslået – vil kunne blive modsvaret af en skattelettelse på 7.500 kr. til personer med en lavere indkomst?

Kl. 15:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:30

Jesper Petersen (SF):

Lige så forventeligt, som spørgsmålet er, lige så forventeligt må svaret være for hr. Torsten Schack Pedersen. Det er nemlig, at der vil komme et fuldstændig samlet udspil. Vi vil i god tid før næste valg lægge frem for vælgerne, hvad det er for en skattepolitik, en ny regering vil føre. Det er jo i modsætning til den her regering, der inden valget advarede alle imod at stemme på nogen som helst, der kunne finde på at nedsætte en skattekommission, for det ville jo føre til kraftigt stigende skatter, og jeg ved ikke hvad. Der blev advaret imod bål og brand, og jeg ved ikke hvad. Straks valget er overstået, får vi en skattekommission, og der kommer en skattereform, som er skæv, rammer forskellige befolkningsgrupper, ikke lever op til de mål, der bliver sat op. Det mener man så er den rigtige måde at gøre det på. Nej, vi lægger det frem i god tid før valget, og så får vi en åben, redelig og ærlig diskussion om, hvad skattepolitikken skal være i det her land.

Vi fik refereret svaret på spørgsmål 3, og jeg vil gerne gentage: De 20 pct. rigeste af danskerne får knap 50 pct. af lettelserne. Jeg kan sådan set ikke se, at det er så urimeligt, at de allermost velstillede i det her land, som tjener utrolig mange penge, også er med til at bidrage, altså at de brede skuldre bærer et tungere læs. Det synes jeg sådan set er fuldstændig rimeligt, for at vi kan finansiere vores velfærdssamfund.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:32

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg synes bare, der mangler en anerkendelse af, at man, når man laver en skattereform, hvor det primære formål bl.a. er at skaffe mere arbejdskraft, jo så er nødt til at gennemføre skattelettelserne der, hvor de virkelig batter, og det gør de altså mest i toppen og af den sidst tjente krone. Det er jo også sådan, at hvis man skal have en skattelettelse, så kræver det sådan set, at man betaler skat, og derfor er det jo meget enkelt, at dem, der tjener mest, også får den største lettelse.

Er det ikke et stort bluffnummer, at man gør det her til en lighedsdiskussion i stedet for at koncentrere sig om det væsentlige, nemlig at sørge for at skaffe flere hænder og flere hoveder?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Jesper Petersen (SF):

Skattepolitik er da også en lighedsdiskussion. Med skattepolitikken finansierer vi vores velfærdssamfund, der er med til at give en høj grad af lighed, men det at omfordele mellem folk ved hjælp af skattesystemet er da en lighedsdiskussion.

Jeg mener, det er sundt, at vi har et samfund, hvor der er en relativt lille forskel på folk, selv om den desværre bliver langt større i de her år, hvor uligheden vokser kraftigt, og antallet af fattige er steget. På den måde hænger skattepolitikken da sammen med en lighedsdiskussion. Jeg kan slet ikke se, at det ikke skulle hænge sådan sammen.

Til det første, hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, vil jeg godt sige, at det jo er rigtigt nok, at man kan øge arbejdsudbuddet på den her måde. Der kan være meget tvivl om, hvordan de her

eventuelle dynamiske effekter præcis måtte være. Men hvis man ville gøre det på den allermest effektive måde, så skulle man i højere grad hæve nogle af grænserne for, hvornår man skulle betale topskat, i stedet for at sænke procenterne.

Det var jo ikke det, der lå i regeringens udspil. I det lå der i højere grad, at man ville have mere ulighed, større gevinst til de rigeste, og ikke så meget, at man alene fokuserede på arbejdsudbuddet. Det var faktisk tilfældet i de forslag, der blev lagt frem.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:34

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Nu har jeg aldrig været talsmand for, at den måde, man har gjort det på, er den perfekte model. Tværtimod synes jeg jo, at man skulle være gået lidt mere til vaflerne, sådan at man havde fået en lavere skat af den sidst tjente krone, og at man havde sørget for, at der ikke er nogen mennesker, der på noget som helst tidspunkt kommer til at betale mere end halvdelen af deres indkomst i skat, heller ikke af den allersidst tjente krone. Så jeg synes, der skulle være sket mere.

Men jeg synes stadig væk, at hr. Jesper Petersen fordrejer diskussionen lidt. Ja, selvfølgelig kan skattesystemet bruges til at skabe lighed med osv., og det må man jo sige at det danske skattesystem om noget gør, både før, under og efter den her skattereform.

Det, der er det interessante, er, at vi står i en situation, hvor vi, hvis man ser det i et lidt større perspektiv, mangler hænder og hoveder til, at vi kan få vores velfærdssamfund til at køre rundt. Der synes jeg, vi mangler svar fra SF på, hvad det er, man vil gøre, udover at plukke skindet af de folk, som er flittige og gerne vil gøre en ekstra indsats.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Jesper Petersen (SF):

Det er korrekt, at vi i Danmark har haft en situation, hvor skattesystemet har været brugt til at mindske uligheden, især fordi man har finansieret en række velfærdsydelse, som har været gratis og af relativt høj kvalitet, hvilket man desværre er ved at lave om på. Faktum er jo, at man med den her reform øger uligheden og slet ikke

lever op til målsætningen om at gennemføre en socialt afbalanceret reform.

Skattepolitikken alene kan ikke gøre det. Nogle vil arbejde mere, andre vil ikke; nogle vil sige, at det er herligt, at de får mere ud af deres arbejdsindsats, så de kan tillade sig at holde mere fri. Så skattepolitikken kan overhovedet ikke gøre det alene, når vi skal løse arbejdsudbudsproblemet.

Vi bliver også nødt til at blive langt dygtigere til at forebygge med hensyn til de mange, der på grund af livsstilssygdomme, arbejdsskader og andre ting desværre er nødt til at forlade arbejdsmarkedet tidligere, end de måske burde. Der er en lang række tiltag, som der skal tages fat på ud over skattesystemet. Det vil jeg medgive hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan ikke lade være med at gentage, hvad jeg også sagde under førstebehandlingen: Der er da én god ting ved denne skattepakke, og det er, at det er en endelig begravelse af kontraktpolitikken, nemlig af den linje, hvor man forud for et valg siger, hvad man vil gøre efter et valg. De to største reformer, denne regering har gennemført, nemlig kommunalreformen og nu skattereformen, er begge to fine eksempler på, at man ikke sagde spor før valget om, at man ville gennemføre disse reformer efter valget. Så kontraktpolitikken er da heldigvis afgået ved døden og har altid været illusion. Så nemt er det jo ikke at forudse, hvad der sker i verden, at man forud for et valg sådan med stor sikkerhed kan sige, hvad der er brug for at gøre efter et valg.

Set fra et radikalt synspunkt er det trist, at vi ikke fik et bredt forlig bag en omfattende skattereform. Det ville have givet et bedre resultat, det ville have givet en større tilfredshed i befolkningen og en større sikkerhed for den fremtidige skatteudvikling.

Regeringens udgangspunkt har jo hele tiden været, at skattereformen skulle være fuldt finansieret til sidst, altså om 10 år. Det mener jeg ikke den er. Der er en række usikre finansieringsselementer, skønnene er usikre.

Der er for det første CO₂-kvoterne, som man vil sælge. Jeg skal ikke komme ind på, om det er en god idé eller en dårlig idé, men kun sige, at

med det nuværende prisniveau vil CO₂-kvoterne være nøjagtig halvt så meget værd, som regeringen skønner at den langvarige virkning vil være; det fremgår af de svar, vi har fået i udvalget. Og man kan i hvert fald ikke optage salg af CO₂-kvoter til det beløb, man har stillet op.

Jeg bestrider for det andet også, at den såkaldte forenkling af skatteopkrævningen kan siges at være et lødigt bidrag. Selvfølgelig skal skatteministeren og hans administration jo til enhver tid sørge for at administrere og opkræve skat så enkelt og effektivt som muligt, men man kunne lige så godt forestille sig, at besparelser på forsvaret eller besparelser eller forenklinger af andre dele af den offentlige virksomhed kunne indgå som finansieringskilder. Det er ikke et lødigt bidrag.

Endelig vil jeg sige, at nu på det seneste har vi jo fået et ændringsforslag til aktieavancebeskatningslovgivningen, som stjæler 100 mio. kr. ud af det provenu. Og der vil jeg i øvrigt om aktieavancebeskatningen, som vi i øvrigt kommer til at diskutere senere, sige, at jeg jo synes, at det er meget dristigt at gå ud fra, at det kan give et varigt bidrag på 2,7 mia. kr. Der er jo så mange ukendte elementer i en sådan beregning, at det forekommer mig at være helt halsløs gerning at forestille sig, at man i dag kan skønne over, hvad denne omlægning betyder på 10-årig sigt, altså i 2019. Og derfor for sådanne finansieringsbidrag som disse se påene ud på papiret, men hvor meget er de værd?

Det, vi ved om den langvarige finansiering, er derfor ikke, at den er sikker, og at den er hjemme. Det eneste, vi ved med sikkerhed, er, at de 3 første år er skattepakken her stærkt underfinansieret.

Set fra et økonomisk-politisk synspunkt er den store svaghed ved den samlede reform her, at bidraget til øget opsparing, som kunne komme fra en reduktion af værdien af rentefradraget fra 33 pct. til 25 pct., er halveret. Igennem perioden vil der være et større bidrag, det erkender jeg, i kraft af at man har fastfrosset beløbene på de 50.000 kr. pr. person og 100.000 kr. for ægtefæller – det låses jo altså fast på beløbet, og det giver selvfølgelig noget over tid – men i første omgang har man altså halveret det bidrag. Og jeg er ganske overbevist om, at dansk økonomi får hårdt brug for et sådant bidrag til øget opsparing eller formindsket gældsstiftelse, kan vi sige, i de kommende 10 år.

Derfor er det ærgerligt, at det instrument er blevet så svækket, som det er blevet. Kochkom-

missionens forslag var jo oven i købet uhyre rimeligt og beskedent, kan man sige; en sænkning fra 33 pct. til 25 pct. er jo meget lidt, i forhold til hvad man tidligere har gjort på det her område, når man har lavet skattereformer. Og jeg tror, at man kommer til at fortryde, man kommer til at savne det element til at stabilisere den langsigtede opsparing med.

Kl. 15:41

Jeg finder det også kritisabelt, at skattereformen ikke er grøn nok. Jeg erkender, at man tager et ordentligt tag i forbindelse med energifgifterne, det er virkelig et sted, hvor man tager fat og skaffer et bidrag, en finansiering på 18 mia. kr. Regeringen siger så ganske vist, at de penge ikke skal bruge sådan til skattereformen, de skal bare bruges til at finansiere statens virksomhed for, men det viser jo lidt om, hvor langt vi i virkeligheden er kommet væk fra den oprindelige idé med skattestoppet.

Med de grønne afgifter sker der en delvis genopretning af det, som man tabte, da man fastfros de grønne afgifter. Man tabte sådan 9 mia. kr. årligt ved den fastfrysning, der fandt sted i 2001, og der sker dog en vis genopretning. Men derefter bliver de grønne afgifter jo frosset fast igen, og det vil sige, at der bliver årlige tab; vi ved jo, at regeringen oven i købet siger, at når det alt sammen er overstået, genopstår det gamle skattestop, og så vil der atter ske en udhuling på det her punkt. Det er ikke godt nok, og det står jo altså i skærende modstrid til, hvad ikke mindst den tidligere statsminister, men også den nuværende statsminister, har sagt om behovet for en grøn revolution – her bruger jeg oven i købet den tidligere statsministers udtryk. Men det her er ikke en grøn revolution, det ville være totalt misvisende at bruge et sådant udtryk.

Så er der nogle enkelte punkter i de forslag, vi behandler her under denne sag, som jeg vil kritisere. Jeg synes, at det er forkert, og jeg synes, at det er småligt at gennemføre, at kunstnere skal betale arbejdsmarkedsbidrag af deres ophavsretsindtægter. Forfatterne går fri, og det er da godt, men jeg mener, at man burde have ligestillet andre kunstnere, udøvende kunstnere, billedkunstnere osv., med forfatterne på dette punkt. Det er jo et minimalt provenu, der kommer ind ved det, og det kommer til at tage sig skidt ud, fordi der jo her i forvejen er tale om en befolkningsgruppe, som kun for meget fås vedkommende har nogen som helst glæde af nedsettelse af indkomstskatten, fordi det typisk er

en befolkningsgruppe med meget små indkomster.

Jeg vil også kritisere, at den grønne check indeholder det element, at der kun gives 300 kr. til to børn, det er en helt irrationel og mærkelig bestemmelse, som kun kan forstås i en speciel dansk sammenhæng, men som jo altså betyder, at for godt 100.000 danske børns vedkommende udløses de her 300 kr. ikke, det bliver der ikke adgang til. Det ville have kostet 35 mio. kr., og i det samlede regnestykke ville der have været råd til at gennemføre, at de her 300 kr. kunne udløses i forbindelse med samtlige børn. I øvrigt er der den pudsighed ved forslaget her, at hvis der er tale om skilsmisse, kan både mand og kone få de 1.300 kr. Det er sådan en ganske speciel pudsighed, når jeg tænker på den debat, man i øvrigt har om ægteskab her undertiden.

Jeg vil også kritisere den såkaldte multimedieskat. Jeg synes, at det er at gå et skridt baglæns, og jeg forstår godt, at den afløser den gamle telefonskat for dem, der nu havde tjenestetелефon eller arbejdsgiverbetalt telefon, men at udbrede det til mange flere og også lade dem med hjemme-pc'er, som arbejdsgiverne stiller til rådighed, være omfattet af det, er at gå et skridt baglæns. Det kommer til at hæmme en naturlig og nødvendig udvikling, og det kommer i øvrigt til at fremme alle mulige finurlige krumspring, så når det kommer til stykket, er jeg overbevist om, at der ikke vil være det provenu, som man forestiller sig.

I regeringspartierne bidrag i betænkningen er der en sætning, som jeg har studeret flere gange og har tænkt meget over, og den lyder noget i retning af, at med denne skattereform er Danmark blevet rigere. Det er alligevel en stærk påstand. Danmark er nemlig ikke blevet rigere. Finanskrisen har ikke gjort Danmark rigere, vi er blevet fattigere. Danmark er et fattigere land, end det var for 1 år siden. Husejere ved, at deres friværdier ikke er, hvad de har været, og aktieejere ved, at deres aktieværdier ikke er, hvad de har været, og forretningsdrivende ved, at deres forretninger ikke kan omsætte, hvad de tidligere gjorde, at de ikke kan have den fortjeneste, som de tidligere kunne.

Man har den dristighed, om jeg så må sige, at påstå, at med denne skattereform er Danmark blevet rigere. Vi har lige netop i dag fået at vide, at regeringen selv skønner, at underskuddet på de offentlige finanser er stærkt stigende, og det betyder altså, at Danmark sætter sig mere i gæld. Det er jo ikke et udtryk for rigdom, men

man har alligevel den dristighed at påstå, at med denne skattereform er Danmark blevet rigere.

Nogle er blevet rigere, og nogle bliver det næste år, det er jeg helt på det rene med, men Danmark som samfund er ikke blevet rigere, fordi man gennemfører den her skattereform. I den proces, der har været, mens man har gennemført den, er Danmark blevet et fattigere land. Så det, der sker med denne skattereform, og det skal retfærdighedsvis siges, er, at der hermed bliver et bidrag på vel cirka 5.000 mio. kr. – altså 5 mia. kr. – til at løse det såkaldte holdbarhedsproblem for. Og det er da et bidrag, men det er langt fra nok, og skattereformen kan altså slet ikke stå alene i bestræbelserne for at lukke det holdbarhedsgab, som Danmark har oparbejdet, og som vi så må bruge alle andre metoder til at komme af med.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til De Radikales ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det er sølle, at ordførerne fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ikke har taget ordet i debatten. Det er sølle, for det er jo ved at stille sig op på talerstolen og sige sit partis mening, at man så også kan blive udfordret af de øvrige partier, ved at de kommer med korte bemærkninger. Men det har man så valgt at undgå. Jeg mener jo i hvert fald, at det er en fordel, for det giver så en ekstra mulighed for at kunne komme frem med sine synspunkter, men det har man altså afstået fra.

Man har så bare forsøgt at komme med korte bemærkninger til oppositionens ordførere, og det er også helt i orden. Der synes jeg så, at det endnu en gang viser, hvor sølle man er, når man mener, det er vigtigt at skose en ordfører – i det her tilfælde SF's ordfører – for ikke at have taget den halve meter bilag, der ligger til de her sager, med op på talerstolen. Jeg mener: Hvor er vi henne? Det viser lidt om niveauet i debatten.

Ellers vil jeg fortælle, hvad der er sket af nyt siden førstebehandlingen. Det er, at vi har fået regeringens seneste Økonomisk Redegørelse og Budgetoversigt. Og de viser jo, at det efter en del år med meget betydelige overskud på statsfinanserne nu vender til et skønnet underskud i år på 22,5 mia. kr., stigende til et underskud på

60 mia. kr. næste år. Man regner med, at fra 2007 til 2010 forværres de offentlige finanser med samlet set 135 mia. kr. Statens gæld forventes at vokse med næsten 100 mia. kr. i 2009. Det er enorme tal, hvor et overskud og en nedbringelse af landets gæld er vendt til et enormt underskud og en forøgelse af statens gæld.

Arbejdsløsheden vurderes til at overstige 100.000 personer i år. Man regner med, at det kan komme helt op på 175.000 arbejdsløse næste år. Jeg tror nærmere, at det bliver over 200.000, for vi ved allerede i dag, at der er 30.000 arbejdsløse, der ikke er medregnet i statistikken, fordi man som arbejdsløse kun medregner dem, der får dagpenge. Og da en del mennesker ikke får dagpenge af forskellige årsager, når de er arbejdsløse, er de ikke talt med, og så er vi altså oppe på over 200.000 arbejdsløse, og måske ligger tallet endda endnu højere.

Jeg nævner de her tal, som er regeringens egne tal fra dagens rapporter om økonomien, fordi de jo viser, at forudsætningerne for den her skattereform, hvis de nogen sinde har været til stede – det mener jeg ikke – i hvert fald nu er fuldstændig forandrede og underminerede. Det viser, hvor ødelæggende for de offentlige finanser og for finansieringen af velfærden det er – når vi altså er gået til enorme underskud og stigende arbejdsløshed – alligevel at hælde milliarder ud i skattelettelser mest målrettet de velstillede. Efter regeringens egne tal drejer det sig i de kommende 7 år om ufinansierede skattelettelser for 30 mia. kr.

Hvis vi så siger, at man undlod at finansiere det ved hjælp af CO₂-kvoterne, der bliver solgt på auktion – det er jo sagt på almindelig dansk en ret til at svine – men som minimum brugte de penge til at forbedre miljøet, til at nedbringe opvarmningen, er der altså efter regeringens egne tal et underskud i den her skattereform bare de første 7 år på 45 mia. kr. Det betyder altså øget gæld, og det betyder altså færre penge til velfærd.

Jeg vil også sige, at når arbejdsløsheden udvikler sig, som den gør, kunne man i hvert fald bruge pengene bedre til at bekæmpe den stigende arbejdsløshed i stedet for at fodre dem, der har mest. Man kunne i stedet for kigge på den stigende arbejdsløshed – altså over 200.000 personer – og så bruge nogle af de penge, der her sendes ud i samfundet, til at skabe beskæftigelse for de arbejdsløse.

Så var vi jo under førstebehandlingen inde på den stigende ulighed, og det er jo virkelig blevet

veldokumenteret gennem de spørgsmål og svar, der er stillet og givet siden førstebehandlingen. Det er jo altså stadig væk sådan, at de rigtig højt-lønnede kan regne med at få 100.000 kr. mere i skattelettelser, mens lavtlønnede får 0 kr. eller et tab, når de afgiftsstigninger, som er indregnet, er blevet væltet over på forbrugerne. Og når man undlader at regulere personfradraget, ja, så er slutresultatet altså sådan – og det kan regeringen ikke komme uden om – at flere hundrede tusind skatteydere i det her land får et tab eller meget små lettelser i modsætning til dem, der ligger oppe i toppen af indkomstskalaen.

Kl. 15:53

Jeg må også bare ved den her lejlighed fremdrage det ikke så kloge, synes jeg – for at sige det pænt – at man nu gør det dyrere at være medlem af en a-kasse. Jeg mener, det er jo i en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, og hvor vi konstaterer, hvilken social ulykke det er for folk, der ikke har forsikret sig mod arbejdsløshed, fordi de hverken kan få dagpenge i a-kassen eller få dagpenge i kommunen på grund af indretningen af de regler, der gælder vedrørende kontanthjælp.

Når vi kan se, hvilke sociale katastrofer der er, i form af at folk går på tvangsauktion med deres hus, når folk simpelt hen ikke kan opretholde en ordentlig levestandard, fordi de får deres indkomst halveret eller mere end halveret, virker det altså bestemt ulogisk, at man så gør det dyrere at blive medlem af en a-kasse og få dagpengeret. Det kunne man da i hvert fald have ændret nu, hvor man ser den udvikling, vi alle sammen kan se.

Det er også urimeligt, at man prøver at skjule uligheden i sin politik. Det er selvfølgelig, fordi man ikke kan lide at høre om stigende ulighed, selv om det her dokumenteret øger uligheden voldsomt. Man snakker om skattelettelser til alle, selv om det ikke er rigtigt. Man siger så nu, at man vil skjule opgørelsen af udgifter til personalegoder. Udgifter til personalegoder, altså skattefrie personalegoder, er jo skæve på to måder. De er skæve på den måde, at det er mest værd for dem, der har høje indkomster, og de er skæve på den måde, at dem, der ikke har en arbejdsgiver, fordi de er arbejdsløse, fordi de er syge, fordi de er pensionister eller efterlønsmodtagere, ikke får noget personalegode, der er skattefrit. Det prøver man så også at skjule ved fremover ikke at ville opgøre de samlede udgifter til det. Og så-dan er der mange ting, der holdes skjult.

Jeg vil slutte af med at sige, som et par andre ordførere også har været inde på, at man også lige indfører en beskatning af kunstnere, som gør, at de kommer til at betale en del af festen for de rigeste. Det er ikke noget stort beløb samlet set samfundsmæssigt, men for de enkelte kunstnere, som ikke har en løbende høj indtægt, er det faktisk et væsentligt beløb, for at de kan opretholde deres levestandard. Jeg synes – og så vidt jeg kan se, kommer det lidt bag på regeringen og dens embedsmænd, at det virkelig rammer, som det gør – at det er illustrativt, at det er megailustrativt for den her skattereform, at når der kommer investeringsforeninger og andre, der har aktier, og klager over, at de kommer til at betale for meget i skat, kan regeringen i dag fremlægge ændringsforslag, der straks kompenserer disse grupper med 100 mio. kr. – 100 mio. kr. til dem, der har aktier!

Det er ikke noget problem at finde over en nat, men nogle få millioner til kunstnere, der bliver ramt af en højere skat på grund af alle de forslag, der bliver behandlet i dag, har man søreme ikke råd til at gøre noget ved. Nej, kunstnere har nok, de behøver ikke at få det, de har i dag, de kan godt nøjes med lidt mindre. Det viser alt om, hvad den her skattereform går ud på.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det ordføreren fra Liberal Alliance, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance valgte at takke nej til at være med i det forlig, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti om skattereformen. Der var en række tidslinjer, som vi har påpeget, som virkelig trak i den forkerte retning, og det skulle kombineres med det faktum, at man ikke for alvor fik taget et livtag med topskatten. Man kan sige det meget kort på den måde, at før skattereformen var marginals-katten på arbejde ca. 60 pct., og efter reformen er marginals-katten på arbejde ca. 60 pct. Det er sådan i runde tal det, der er tilfældet. Det havde været ufattelig nemt for en borgerlig regering at finde de ca. 5 mia. kr. netto, som der mangler, hvis man tager højde for, at regeringen selv påpeger, at der vil være dynamiske effekter på omkring 7 mia. kr. i at fjerne resten af topskatten, så det altså netto ville koste 5-6 mia. kr. at fjerne resten af topskatten.

Så havde vi været nede på en max. skat på arbejde på ca. 42 pct., og så havde vi flyttet os fra

en situation, hvor man i dag og i morgen eller altså i næste uge, efter man får vedtaget den her pakke, skal tjene ca. 1.000 kr. for at kunne give en håndværker ca. 100 kr. i hånden. Så havde vi flyttet os over til en situation, hvor man kun skulle tjene 360 kr. for at kunne give en håndværker 100 kr. i hånden. Så stor er forskellen, hvis man havde fundet de sidste 5-6 mia. kr., og det er i en situation, hvor vi har en VK-regering suppleret af Dansk Folkeparti, som udspringer af et parti, som synes, at nulskat på arbejde var da det højeste, de kunne gå med til.

Hvornår får man nogen sinde mere en mulighed for virkelig at få lavet sådan et livtag, som man havde i dette historiske øjeblik, da man endelig fik åbnet op for at lave en skattereform? Jeg tror, at der kommer til at gå rigtig, rigtig mange år, for jeg har hørt, at Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Kristian Thulesen Dahl, har lovet, at der ikke skal laves skattereformer de næste 10 år, og at De Konservatives og Venstres ordførere har bakket op om det synspunkt, at der ikke skal laves skattereformer, så længe Dansk Folkeparti har vetoret på dette område. Så meget for ambitionerne fra Venstres og De Konservatives side.

Når man så samtidig kan se, at bare det, at Liberal Alliance stiller sig udenfor og udnytter en lillebitte åbning, er med til, at man kan presse regeringen til at få lempet på gulpladebilbeskatningen. Det var faktisk en fjer i hatten, som vi fik, da der åbnede sig en lillebitte mulighed, fordi regeringen samtidig ville lave en helt forrykt bureaukratisk model af en tilskudsordning i forhold til håndværkere. Når man ikke kunne få skatten sat ned på arbejde, skulle de have tilskud i stedet for, og så kan det jo egentlig undre, hvorfor folk, der sidder i ministerbiler, på ministertaburetter ikke udnytter, at der egentlig ikke skal ret meget til, før man kan skubbe Dansk Folkeparti i en mere progressiv retning. Hvorfor gjorde man ikke det? Efterfølgende har vi også set, at man har kunnet flytte sig på multimedias-katten. Og senest har vi nu kunnet se, at man hen over natten har kunnet gå ind og lave nogle ændringer i forhold til den lagerbeskatningsmodel, som man i første omgang havde lagt op til.

Den model vil jeg godt lige knytte et par ord til, for jeg har ikke mulighed for at deltage i den debat, som vi senere specifikt har om det lovfor-slag. Det er fint nok, at man nu laver den bevægelse, som man laver. Det er jo et skridt i den rigtige retning, og det er rigtig, rigtig positivt, men det forekommer mig stadig væk at være forbløf-

fende, at man reelt set vil lave et frontalt angreb på iværksætterkulturen i det her land, når man har en borgerlig regering, som ynder at sige, at det skal kunne svare sig at lave et stykke arbejde, det skal kunne svare sig at satse, der skal være en iværksætterkultur i Danmark, som gør, at Danmark gør en forskel i forhold til resten af verden.

Faktum er, at folk, som er iværksættere, som måske driver en succesfuld virksomhed, og som i de år, hvor de bygger den virksomhed op, får den noteret, så det bliver med noterede aktier, højst sandsynligt gør det på en sådan måde, at de ikke får ret meget i løn, for ellers kan de ikke drive virksomheden, de har måske oven i købet optaget lån for at få virksomheden i gang, de skaber nye arbejdspladser, og nu indfører man en model, hvor det er sådan, at hvis de oven i købet har gevinster, altså, hvis det er sådan, at virksomheden har succes i de kommende år, skal de ud at belåne yderligere for at kunne betale en skat. Det er da så demotiverende, som noget overhovedet kan være. For at undgå at skulle ud at låne de penge for at kunne betale den skat, er man egentlig tvunget til at gå ud at sælge sine aktier og dermed fratage sig selv den ekstra motivation, der vil være i at have aktier i den virksomhed, som man har været med til at starte op. Selvfølgelig placerer man den her type aktier i et holdingselskab for ikke at udsætte sin egen økonomi mere end højst nødvendigt ud over det, som man har været nødt til at gøre for overhovedet at kunne låne for at kunne komme i gang med virksomheden.

Kl. 16:02

Det er så himmelråbende urimeligt, og mit indtryk er, at man vælger at se igennem fingre med det her, fordi man har indtryk af, at det nok ikke drejer sig om ret mange mennesker. Jeg tror egentlig godt, at man fra regeringens side er klar over, at det er urimeligt at behandle iværksættere på den her måde. Men så længe man fra regeringens side vælger at læne sig tilbage i stolen og definere retfærdighed som antallet af mennesker, der bliver ramt, og så længe der ikke er ret mange, der bliver ramt, er det nok rimelig retfærdigt, så har vi altså et grundlæggende problem med tankegangen i den nuværende, såkaldt liberale regering, synes jeg.

Derfor vil vi stadig væk opfordre regeringen til at gentænke endnu en gang, om man, når man nu har imødekommet så meget, som man har kunnet gøre her inden for de sidste 24 timer,

så ikke kan tage det yderligere skridt og sige, at det simpelt hen er dumt, at man indfører en beskatningsmodel, som tvinger iværksættere til yderligere at skulle låne, hvis de har succes, for at kunne betale skat af noget, som de ikke har haft imellem hænderne. Jeg vil stærkt opfordre regeringen til at lave den genovervejelse. Og så håber jeg, at vi på et tidspunkt får Venstres og De Konservatives ordførere på banen – noget mere tydeligt med en opgang til Dansk Folkeparti, hvis det er dem, de dækker sig bag ved, med hensyn til at vi selvfølgelig skal kigge på skatten en gang til. Vi taler trods alt stadig væk om Dansk Folkeparti, hvis tese var, at nulskat på arbejde var det maksimale, man kunne acceptere. Selvfølgelig kan man da presse det parti. Der er da masser af gode kræfter i Dansk Folkeparti, som ved, at det er helt tåbeligt at have det skattesystem, men som lægger sig ned af hensyn til misundelsesretorikken og derfor ikke tør tage kampen og få hevet det plaster af.

Der var engang en klog mand, der sagde til mig, at når man skal diskutere folketingsmedlemmers løn, skal man gøre det sjældent, og så skal man til gengæld give den et ordentligt hug opad, for uanset om man giver et lille hug opad eller et stort opad, kommer der det samme skrigeri ud af det. Og det er det samme, der gør sig gældende ved skatten. Det synes jeg egentlig at den debat og den dækning, der har været indtil nu, er et godt eksempel på. Man har ikke gjort ret meget, og der er kommet et vældigt skrigeri ud af det. Man kunne lige så godt have hevet det plaster helt af og så fået et enkelt, gennemskueligt verdensklasseskattesystem med en max. skat på omkring 40 pct. på arbejde for sølle 5 mia. kr. Vi har samlede skatteindtægter i det her samfund på 850 mia. kr. om året. De sølle sidste 5 mia. kr. vil man ikke bruge, for så fik direktøren sikkert for meget ud af det.

Men jeg må sige: I kan jo selv høre – undskyld, jeg siger det både til ministeren og til De Konservatives og Venstres ordførere – hvordan salen har været på nakken af jer her i løbet af i dag og også tidligere og kaldt det en rødvinreform og sagt, at bankdirektøren bliver belønnet for meget osv. I får de samme tæv alligevel, hvorfor så ikke gøre det rigtige første gang?

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:05

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Skattereformen, som vi drøfter en række af forslagene til her i dag, er en mulighed for at gøre noget ved et skattesystem, som har været en klods om benet på det danske samfund i lang tid, et skattesystem, hvor vi har beskattet det, som vi gerne vil have mere af, nemlig arbejdskraft, alt for højt. Uanset om vi taler om lavtlønsgrupper eller højt lønsgrupper, har vi beskattet arbejdskraften alt for højt, hvorimod vi har beskattet energiforbrug og forurening for lavt i forhold til det, som vi fra regeringens side synes er rimeligt.

Så når vi går ind i diskussionen om en skattereform, var det ud fra betragtningen om, at når skat nu virker, så er det vigtigt, at vi får lagt skatten på de rigtige dele af samfundet, nemlig væk fra arbejdsindkomsten og over på forureningen og energiforbruget. Og derfor er det utrolig væsentligt, at vi nu får vedtaget en skattereform, som gør vores skat på arbejdsindkomst konkurrencedygtig, som markant flytter os nedad på de internationale ranglister over, hvor høj en marginalskat man har, både for lavindkomstgrupperne, hvor vi i forvejen jo lå lavt, for mellemindkomstgruppen, hvor vi kommer til at ligge ganske lavt, og for højindkomstgruppen, hvor vi tidligere lå fremme i det øverste førerfelt, men hvor vi nu kommer ned i det, man kan kalde mellemgruppen.

Det er alt sammen med til at sikre, at vi får et større arbejdsudbud i Danmark. Det er med til at sikre, at det problem, som vi ved – som vi ved – opstår om 10-15 år, hvor de store årgange er gået på pension, og vi har for få hænder til at dække alle de stillinger, der skal være både i den offentlige sektor og i den private sektor, får vi løst. Der er skattereformen en klar del af løsningen og ikke af problemet.

I forhold til den økonomiske krise, vi står i nu og her, hvor dansk økonomi er ramt af den nedtur, hele verden er berørt af, og hvor vi kan se, at verdenshandelen er faldet markant, hvor vi ser, at dansk eksport er faldet drastisk, hvor vi kan se, at det danske indenlandske forbrug er gået ned, er skattereformen en del af løsningen og ikke en del af problemet. Det er en del af løsningen, fordi vi næste år sikrer, at danskerne får cirka 12 mia. kr. ekstra til forbrug og derfor kan være med til at sætte gang i endnu mere boligrenovering, i flere serviceydelser, i oplevelser, rejser og andet, der gør, at der kommer gang i dansk økonomi igen. Og derfor er skatterefor-

men en del af løsningen og ikke en del af problemet.

Skattereformen er totalt set fuldt finansieret. Det er den, fordi det har været et vigtigt mål både for regeringen og for Dansk Folkeparti, at vi har en fuldt finansieret skattereform. Det betyder, at man ikke kan konvertere en skatteletelse her til øgede offentlige udgifter et andet sted, uden at man dermed siger, at vi så skal have et højere skatteniveau end det, der er det gældende hidtil.

Derfor er det billede, som nogle forsøger at tegne af, at der er alternativer, hvor man i stedet for at lave en skattereform, der er underfinansieret nu og her, kunne konvertere de samme penge til offentligt forbrug, der ville være løbende og fremadrettet, en falsk præmis, som er med til at afspore debatten og ikke med til at fremme den.

Vi sikrer en fuld finansiering ved at gå ind og kigge på en række områder, hvor vi sanerer fradragsmuligheder, hvor vi lukker muligheder for lav beskatning, hvor vi udvider skattebasen, hvor vi ophæver skattefritagelser, og også hvor vi øger beskatningen af dansk erhvervsliv – det gør vi med åbne øjne – øger erhvervslivets aktiebeskatning, øger erhvervslivets energibeskatning. Det gør vi med åbne øjne, fordi vi ved, at erhvervslivet også har erkendt, at de er med til at bære en del af byrden for at få gennemført så store lettelser af skatten på arbejdsindkomst, som der er tale om.

For der er faktisk tale om, at vi letter skatten på arbejdsindkomst i Danmark med 29 mia. kr. fremadrettet. Vi får altså lettet skatten på arbejde, og dermed får vi skabt grundlag for at få mere arbejde. Vi får flyttet skatten over på forbrug af energi og på forurening, og derfor får vi skabt grundlag for at få mindre forurening. Det vil give vækst i Danmark, måske ikke lige nu og her, for det er jo sådan, at det først træder i kraft fra nytår, så hvis man nu kigger på, hvordan vores forudsigelser er for udviklingen i arbejdsløsheden resten af året, så har man ret i, at skattereformen i sig selv ikke har en effekt på udviklingen i ledigheden resten af året, for den træder først i kraft fra nytår.

Det er bl.a. derfor, at vi sammen med skattereformen har vedtaget andre initiativer som f.eks. boligrenoveringspuljen på 1,5 mia. kr., frigørelsen af SP-midler. Det er derfor, at regeringen har taget en stribe af de andre initiativer med fremrykkelse af offentlige investeringer, ophævelse af kommunernes anlægsloft, kredit-

pakkerne til den finansielle sektor, likviditets-hjælpen til erhvervslivet, alt sammen for at holde hånden under dansk økonomi, indtil vi kommer ind i bedre tider, og indtil skattereformen fra næste år begynder at få sin virkning.

Kl. 16:10

Det har været væsentligt for regeringen, at vi får lavet en skattereform, som er socialt afbalanceret, hvor en række af de grupper i samfundet, som får den største glæde af den lave marginalskat, også er med til at betale til finansieringen, ved at vi fjerner nogle af de skatteordninger, som typisk har været brugt af folk med høje indkomster. Jeg kan bare nævne som et enkelt eksempel, at grænsen for kun at kunne indskyde 100.000 kr. på en ratepension typisk ikke er noget, der er et problem, hvis man er i lavtlønsgruppen. Det er typisk noget, som berører folk, som enten er selvstændigt erhvervsdrivende eller har ganske pæne lønninger. Det synes vi er med til at afbalancere den samlede profil af skattereformen.

Jeg synes, at Liberal Alliance er mere end rimelig i sine afrundinger. Man kan faktisk sige, at Liberal Alliance er temmelig urimelig i sine afrundinger, når man afrunder fra 63 pct. ned til 60 pct. og fra 56 pct. op til 60 pct. Sandheden er jo ikke, som hr. Anders Samuelsen – jeg håber, at andre lytter, når hr. Anders Samuelsen ikke gør det – forsøgte at tegne et billede af, at en marginalskat, der er i dag er 63 pct., er det samme som en marginalskat, der fremadrettet er 56 pct. Må jeg ikke bare minde om, at det er den største enkeltstående sænkning af marginalskatten overheadet. Den er langt større end de marginalskattesænkninger, som hr. Anders Samuelsen havde mulighed for at få gennemført, dengang han i fortiden var medlem af et parti, der støttede den tidligere regering. Og må jeg ikke bare minde om, at de marginalskattesænkninger, der blev gennemført på daværende tidspunkt, overheadet ikke matcher den marginalskattesænkning, der bliver gennemført her med skattereformen, forårspakke 2.0.

Vi har fjernet lagerbeskatningen for unoterede aktier, fordi vi netop ved, at det er i selskaber, som ikke er noteret på en børs eller en markedspads, men som er unoterede, at typisk iværksættere har deres investeringer. For netop at imødekomme det ønske, der har været fra iværksætterne om at give dem bedst mulighed for også at beholde likviditeten i deres virksomheder, har vi valgt at fritage de unoterede aktier for lagerbeskatning.

Men omvendt i forhold til store virksomheder, millionforetagender, der står og vælger imellem, om de skal placere deres overskudslikviditet i obligationer, som bliver løbende beskattet, eller i aktier, som fremover bliver løbende beskattet, så synes vi fra regeringens side, at det er rimeligt med en ligestilling i stedet for den skævvridning, der har været hidtil. Derfor er vi helt med på, at der fremover kommer en lagerbeskatning af noterede aktier. Det synes vi er rimeligt, og vi har netop lavet en undtagelse for de unoterede aktier for at sikre vækstlaget i dansk økonomi.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte, om det er rigtigt, at der i en række partiers betænkningssbidrag står, at Danmark er *blevet* rigere. Det gør der ikke. Der står, at med skattereformen *bliver* Danmark rigere. Det er nemlig sådan, at hvis man kigger på, hvad virkningerne af skattereformen er, herunder de 5,5 mia. kr. til forbedring af holdbarheden, som hr. Niels Helveg Petersen selv var inde på, vil man se, at en anden virkning beregnet på den samme maskine, som beregnede de 5,5 mia. kr., som hr. Niels Helveg Petersen fremhævede, er, at Danmark bliver 30 mia. kr. rigere med skattereformen.

De 5,5 mia. kr., som hr. Niels Helveg Petersen nævnte, er sådan set bare statskassens ekstraprovenu ud af de 30 mia. kr. Så når man anerkender, at der er et ekstraprovenu til statskassen på 5,5 mia. kr., har hr. Niels Helveg Petersen dermed også anerkendt, at der er en samfundsforbedring, en samfundsværdivækst på de 30 mia. kr. Derfor *bliver* Danmark rigere ved at gennemføre en skattereform. En skattereform er en del af løsningen på den nuværende situation og ikke en del af problemet.

Jeg har noteret mig, at en række ordførere nævnte, at de mente, det var urimeligt, at kunstnere bliver beskattet på samme måde som håndværkere. At folk, der har skrevet en bog og modtager royalties, bliver beskattet på samme måde som en folkeskolelærer, der ikke har skrevet en bog, at en fotograf, der har taget et billede, der bliver genbrugt, bliver beskattet på samme måde som en ingeniør, der laver et stykke arbejde, det mener oppositionen er urimeligt. Jeg mener faktisk, at det er urimeligt, at vi i dag har en situation, hvor håndværkeren, folkeskolelæreren, ingeniøren bliver beskattet hårdere af deres arbejde end folk som f.eks. jeg, der tidligere har skrevet en bog. Fordi den en gang imellem bliver kopieret på en folkeskole eller et gymnasium, ja, så modtager jeg royalties; som bliver

lavere beskattet, end håndværkerens, ingeniørens eller folkeskolelærerens ekstrairndtægt bliver beskattet. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man vil forsvare den urimelighed over for andre erhvervsgrupper, og derfor synes jeg, det er glimrende, at vi nu får en beskatning, hvor alle bliver beskattet lige.

Kl. 16:16

Jeg vil også nævne over for hr. Niels Helveg Petersen, at det ikke er sådan, at vi har lavet en post i finansieringsopgørelsen, der hedder, at vi gennem forenklinger skulle få et bidrag, og så står der ikke mere. Det er ikke et spørgsmål om forenklinger. Det er et spørgsmål om ganske håndfaste ændringer af en række skatteregler, der tilsammen giver et finansieringsbidrag, og som tilsammen betyder, at danskeren betaler en mere korrekt skat, og dermed har vi også fået et provenu til at sætte skatten ned. Jeg er nemlig stor tilhænger af, at alle betaler den rigtige skat efter loven, og at vi så til gengæld kan give danskerne en lavere skat.

Jeg synes, det var en mærkelig indledning, der kom fra Socialdemokratiets ordfører, nemlig at man ved at beskatte en bankdirektør med 56 pct. og en SOSU-assistent med 40,9 pct. har belønnet bankdirektøren frem for SOSU-assistenten. Jeg må forstå det sådan, at det at beskatte en bankdirektør med 56 pct. – nu forudsætter jeg, at de fleste bankdirektører er topskatteydere, det tror jeg godt at man med rimelighed kan forudsætte – betyder, at en topskatteyder er blevet belønnet, ved at vedkommende skal betale 56 pct. i skat, mens en SOSU-assistent så at sige er blevet straffet ved kun at betale 40,9 pct. i skat. At det skulle være en belønning og en straf, forstår jeg simpelt hen ikke.

Det kan det kun være ud fra den tankegang, som også fremgik af de spørgsmål, der blev stillet af Socialdemokratiets ordfører, nemlig at i Socialdemokratiets optik burde al indkomst beskattes fuldt ud, og derfor er det en nådens gave fra Socialdemokratiet, at man lader borgerne beholde nogle af de penge, de selv tjener. Jeg synes, det er fint, at man kan have den indstilling. Jeg er blot ikke enig, og jeg glæder mig over, at et flertal i Folketinget ikke er enig i den indstilling.

Ordførerne fra de to tidligere regeringspartier har noteret sig, at der er kommet en række ændringsforslag her til andenbehandlingen, og de mener, at det er udtryk for et urimeligt hastværk. Jeg skal tilbyde en helt fri og gratis folkeoplysning, nemlig den folkeoplysning, at da de

daværende regeringspartier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, i 1998 gennemførte pinsepakken, var der til de lovforslag, der var til anden behandling, 169 ændringsforslag. Til de lovforslag, der under forårspakke 2.0 er til anden behandling i dag og på torsdag, er der 152 ændringsforslag.

Så medmindre man mener, at den pinsepakke, man lavede, var endnu mere hastværk, endnu mere lovsjusk, endnu mere rodet og uoverskuelig, så mener jeg egentlig, at man bør anerkende, at når der laves skattereformer, er det teknisk komplicerede lovforslag, som først efter flere gennemlæsninger vil finde den rigtige form. Og vi har fundet den rigtige form i løbet af den behandling, der har været i udvalget.

Man kunne endda mene som stærk tilhænger af folkestyret, at det har været hele tanken bag, at der efter førstebehandlingen i Folketingssalen har været et udvalgsarbejde, og at man netop der skulle finde ud af, om der skulle flere justeringer og ændringer til end dem, der blev opfanget i høringsperioden. Og vi har jo fundet nogle. Vi har fundet ret mange, 152, men trods alt færre, end de daværende regeringspartier var nødt til at føje til deres forslag, nemlig pinsepakken i 1998.

Jeg har noteret mig med glæde, at SF's ordfører sagde, at man fra oppositionens side vil fremlægge et klart og entydigt skatteudspil i god tid. Det vil jeg glæde mig meget til. Jeg har nemlig kunnet konstatere, at i forhold til miljøspørgsmål mener SF's ordfører, at der er alt for lidt miljø i forårspakke 2.0, og en række socialdemokratiske ordførere mener, at der er alt for meget miljø og alt for mange miljøafgifter i forårspakken. Det Radikale Venstre mener, at vi er alt for uambitiøse på det område.

I forhold til hvorvidt der skal være skattestop eller ej, har Det Radikale Venstre i betænkningsbidraget sagt, at grunden til, at man forlod forhandlingerne, var, at man ikke ville acceptere skattestoppet. Socialdemokratiet har efter en række ture rundt i manegen senest sagt, at man er varm tilhænger af skattestoppet, og SF har sagt, at man hverken før, under eller efter vil støtte skattestoppet.

Kl. 16:21

Det Radikale Venstre siger implicit ved førstebehandlingen og nu mellem linjerne i betænkningsbidraget, at det var i orden med en vis form for underfinansiering. Socialdemokratiet og SF siger nej til underfinansiering, på trods af at man selv benyttede sig af det tidligere, da

man havde regeringsmagten. Socialdemokratiet og SF siger, at det er en skæv skattereform.

Det Radikale Venstre foreslår i sit betænkningssbidrag at gøre den endnu skævere, hvis man skal bruge det udtryk, ved at fjerne det værn mod lavere renteværdi, som regeringen har lagt ind, nemlig grænsen på de 100.000 kr., som betyder, at det kun er borgere, der har en stor gæld og dermed store renteudgifter, der bliver berørt af en lavere fradragsværdi. Hvis man gennemførte Det Radikale Venstres forslag, ville en stribe borgere med lave gældsposter og dermed også typisk lave indkomster komme til at betale en højere skat, fordi deres rentefradrag fik lavere værdi. Man vil altså trække i modsat retning af det, SF og Socialdemokratiet foreslår.

Det her er bare fire områder, hvor oppositionens politik stritter i alle retninger. Så jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at jeg glæder mig meget til at se oppositionen fremlægge et samlet forslag til en skattepolitik. Det tror jeg ikke bliver noget præcist og klart bud, men jeg håber naturligvis, at man vil leve op til det, man har lovet her i dag, og fremlægge det i god tid, så vi kan se, hvad det er for en skattepolitik, man mener at kunne enes om.

Det, der er kernen, er, at vi ved andenbehandlingen her får lavet en række tilpasninger og ændringer af lovforslagene, sådan at vi i endnu højere grad får taget hånd om den målsætning, der har været, nemlig en effektiv og retfærdig beskatning, en lavere skat på arbejdsindkomst og en højere skat på forurening og energiforbrug, og det glæder jeg mig over at der er et stort flertal i Folketinget der vil bakke op om.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg har noteret følgende til korte bemærkninger: Anders Samuelsen og Frank Aaen, og jeg skal, af hensyn til hvornår vi ringer til afstemning, spørge, om der er flere, der på nuværende tidspunkt har tænkt sig at markere.

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Anders Samuelsen (LA):

Skatteministeren er ikke enig med mig i, at marginals-katten på arbejde før den her reform var ca. 60 pct. og efter reformen også er ca. 60 pct., men det er jo et faktum. Altså, 63 pct. før og 56-57 pct. efterfølgende er i omegnen af de 60 pct.

Jeg kan også spørge på en anden måde: Er skatteministeren ikke enig med mig i, at målet

for, hvor meget man skal arbejde for at kunne give en håndværker 100 kr. i hånden, havde været markant anderledes, hvis det i stedet for havde heddet maks. 42 pct. efter den her reform? Ville det ikke virkelig have gjort en forskel, hvorimod det der med, om den er 63 pct. eller 57 pct., i den sidste ende ikke har den store indvirkning på, hvor meget man skal arbejde for at kunne give en håndværker 100 kr. i hånden?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:24

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Anders Samuelsen nu anerkender, at der er et historisk stort fald i marginals-katten fra de 63 pct. til 56 pct., og uanset hvilke afrundingsformer hr. Anders Samuelsen bruger, er det ikke noget, man kan løbe fra. Sådan er det.

Så ser hr. Anders Samuelsen bort fra, at ud over ændringerne i marginals-katten ændrer vi også grænsen for, hvornår man skal betale topskat. Det betyder, at vi fremadrettet netop giver en chance for, at den håndværker, man betaler for at arbejde en time ekstra, får lov til at beholde meget mere. For som det er i dag, vil der være en marginals-kat på 63 pct., hvis man f.eks. har en indkomst på 380.000 kr., hvorimod marginals-katten vil falde til de 42 pct., hvis man fremover har en indkomst på 380.000 kr. Så ud over det, at skatten bliver sat ned, både gennem lavere bundskat og gennem fjernelse af mellemskatten, rykker vi også grænsen for topskat sådan, at kernetropperne i arbejdsstyrken, herunder en typisk flittig håndværker, vil få en markant lavere marginals-kat – faktisk ned til de 42 pct., som hr. Anders Samuelsen snakker om.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Anders Samuelsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:25

Anders Samuelsen (LA):

Jeg takker meget for svaret, for det er jo lige præcis det svar, som jeg havde håbet på at få, altså et svar, hvor vi hører en skatteminister, der passioneret går ind og forklarer, hvorfor det er så fantastisk godt, at der nu er flere mennesker, som kan nøjes med at betale 42 pct. i skat på arbejde. Men det ændrer jo bare ikke ved, at der stadig væk er en urimelig stor gruppe, flere, end efter at hr. Mogens Lykketoft havde lavet sin før-

ste skattereform i starten af 1990'erne, som er oppe at betale topskatten, marginals-katten.

Jeg vil spørge på en anden måde: Når nu vi kan konstatere, at det er en begejstret skatteminister, som tænker på, hvor mange flere – i citationstegn – der kan nøjes med at betale maks. 42 pct. i skat, kan jeg så ikke få skatteministeren til at forklare, hvorfor man ikke vil bruge de sidste penge på at fjerne den der topskat fuldstændig? Altså, hvad er det, der forhindrer skatteministeren i at gå hele vejen, når det netto koster omkring 5-6 mia. kr. ud af de samlede skatteindtægter på 850 mia. kr. at fjerne resten? Er det, fordi Venstre er så bange for den der indre misundelseshund og den retorik, som vi har hørt fra venstrefløjen i dag?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:26

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil sige, at jeg ikke er sat i verden for at bekæmpe rigdom. Jeg er sat i verden for at bekæmpe fattigdom ud fra min indstilling om, at det, der er problemet i verden, ikke er rigdom, men fattigdom. Derfor har jeg ikke noget imod, at danskerne har lov til at tjene penge og lov til selv at beholde de penge, de tjener.

Vi havde et oplæg fra regeringens side, som så anderledes ud end det, der ligger her, men det var den aftale, som vi kunne komme igennem med. Den er blevet stærkere på en lang række områder i dialogen og forhandlingerne med Dansk Folkeparti, og det synes jeg er ganske glimrende. Der er flere, som efter den her model nu kommer ud af at betale topskat, fordi vi løfter grænsen yderligere i forhold til det, som regeringen lagde op til, og det betyder, at der netop er mange, der oplever, at marginals-katten får det store dyk ned fra de 63 pct. til de ca. 42 pct., som det er fremadrettet.

Jeg har ikke noget imod, at hr. Anders Samuelsen kalder mig passioneret eller begejstret, for jeg er faktisk begejstret over, at så mange danskere, 350.000 danskere, oplever så stort et fald i deres marginals-kat. Det er med til at give dem en større motivation til at yde en ekstra indsats.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Tak. Først en lille fortalelse: Lige før sagde skatteministeren, at det var et stort flertal i Folketinget, der har stået bag den her skattereform. Det er vist, hvad man kan kalde en usædvanlig anvendelse af ordet stort.

Men mit egentlige ærinde var at spørge til den bemærkning, ministeren nu er kommet med utallige gange i den her diskussion, nemlig at de penge, der bliver brugt til skattelettelser her, ikke kunne være brugt til noget andet. Det er jo lige så forsludret, som det lyder. Altså, vil skatteministeren ikke erkende, at hvis man nu beholdt alle indtægtsforslagene, der ligger i den her pakke, og så droppede alle lettelser af topskatten, så var der ganske mange milliarder at bruge til mere velfærd?

Kl. 16:27

Kl. 16:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:28

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nej, der ville såmænd ikke være ganske mange milliarder, for vi bruger ikke ganske mange milliarder på at lette topskatten. Men det er korrekt, at hvis man holdt fast i alle skattestramningerne og ikke gennemførte skattelettelserne, ville der være et provenu, der kunne bruges til noget andet, men så ville man også gå ind på den tankegang, som måske nærmere er hr. Frank Aaens end min og regeringens, nemlig at det, Danmark har brug for, er højere skatter.

Jeg har faktisk den indstilling, at det har vi ikke brug for. Vi har brug for en skatteomlægning, der betyder, at skatten på arbejde bliver sat markant ned. Vi har ikke brug for det nu og her i forhold til den aktuelle situation, men vi har brug for det på sigt for at få flere hænder ud på arbejdsmarkedet og for at tilskynde danskerne til at blive lidt længere på arbejdsmarkedet.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare takke for erkendelsen af, at hvordan de her penge bruges, er en politisk beslutning. Det er ikke mekanik eller teknik. Hvis det var sådan, at vi lod være med at give så store lettelser til topskatteyderne, ville der være flere penge til velfærd.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Ministeren.

Kl. 16:29

lavede dengang, når man ikke fortalte vælgerne de her ting?

Kl. 16:31

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Kl. 16:29

Så håber jeg også, at hr. Frank Aaen vil anerkende, og det tror jeg sagtens at hr. Frank Aaen vil, at det ville være i klar modstrid med det, der har været regeringens politik, og det, der har været accepteret af et klart flertal – jeg tror godt, at jeg kan bruge udtrykket et klart flertal her – af partier i Folketinget, nemlig at vi skulle holde fast i et skattestop, og at det ville være et brud med skattestoppet, hvis man ikke gennemførte de sænkninger, der også ligger i skattereformen her. Så ville man få en højere beskatning, så ville man give det danske erhvervsliv en dårligere konkurrenceevne, så ville det stille os dårligere i forhold til at skabe vækst og velstand, og den velstandsstigning, som der er lagt op til i skattereformen, ville blive afløst af det stik modsatte. Det kan godt være, at det er hr. Frank Aaens politik, men det er heldigvis ikke regeringens.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:30

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Når ingen af regeringspartiernes ordførere vil indtage talerstolen, er det godt, at vi får så begejstret og engageret en skatteminister til at stå for forsvaret af det. I den afrunding, som skatteministeren lagde op til her, kom vi ud i en diskussion om ærlighed, altså om man nu kunne tro på og stole på, at oppositionen ville fremlægge en ærlig skattepolitik.

Så vil jeg bare bede skatteministeren om at bekræfte, at man ikke før sidste valg fra regeringens side fortalte, at man ville nedsætte en skattekommission; at man ikke fortalte vælgerne, at man ville lave en skattereform; at man ikke fortalte de 40 pct. af lejerne, at de ville få stigende huslejer; at man ikke fortalte kunstnerne, at de skulle betale flere penge i skat af deres royalties; at man ikke fortalte de lavtlønnede, at de, hvis de afgifter, som man forøger nu, slår igennem, faktisk mister penge på skattereformen; at man ikke fortalte vælgerne, at man ville drive Danmark i retning af en kraftigt øget ulighed på baggrund af den økonomiske politik, den skattepolitik, som regeringen har ført. Den bekræftelse burde være klar nok at sige ja eller nej til: Var det et ærligt oplæg til valgkamp, som man

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 16:31

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er korrekt, at vi efter valget egentlig rakte hånden ud til et bredt samarbejde, og at vi efter drøftelser med partierne accepterede ting i regeringsgrundlaget, som ikke havde været på vores dagsorden i valgkampen; det er korrekt. Jeg troede egentlig, at det var det, som man havde efterspurgt fra oppositionens side, hvor man hele valgkampen igennem efterlyste en åbning imod et bredt samarbejde. Når åbningen så kommer, kan vi se, at vi får kritik for det. Jamen tak for den læring; vi ved så til en anden gang, at hvis man åbner op for et bredt samarbejde med SF, ja, så får man kritik for det.

Det, der er sagen, er, at jeg undrede mig over, at SF klager over, at der er for lidt miljø i den her forårspakke, og at Socialdemokratiets ordførere siger, at der er alt for meget miljø, at der er for høje miljøafgifter. Hvordan er det så, man vil være enig, når Socialdemokratiet indtil videre har sagt, at man støtter et skattestop, og SF siger, at det vil man aldrig nogen sinde støtte? Så undrer jeg mig bare over, hvordan det er, at man er blevet enige. Og det kan godt være, at forventningens glæde er størst i det her tilfælde, og sådan har jeg det egentlig, det tror jeg på, men jeg glæder mig til at se, hvad der egentlig kommer ud af drøftelserne mellem S og SF.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:32

Jesper Petersen (SF):

Jo, men hele den snak tager jeg så som en bekræftelse af, at man inden sidste valg undlod at fortælle vælgerne, at man ville gøre alle de her ting, altså at man ville ramme en masse af dem på pengepungen, at man ville skævvride Danmark yderligere og skabe mere ulighed, noget, som jeg tror ret mange vælgere mener er en ret væsentlig ting. Men det undlod man altså at fortælle, og nu skal bortforklaringen så være, at oppositionen havde sagt noget om, at de gerne ville have en skattekommission, som man så selv dunkede ned i valgkampen. Jeg synes, den er noget søgt, og hvis man nu ville være så venlig ved oppositionen, kunne man jo prøve at lave noget, som det rent faktisk var til at finde et fæl-

les flertal om, og ikke noget, der er så socialt pilskævt som det, vi har fået.

Vi kommer så tilbage til det med ærligheden. Man lovede, at man ligesom ville lave en socialt afbalanceret skattereform. Mener skatteministeren virkelig, at den massive skævvridning, som er i skattereformens forslag, at den enorme begunstiggelse af de velstillede frem for af de lavestlønnede, hvor mange kommer til at miste penge, er udtryk for en socialt afbalanceret og ærlig skattereform på den måde?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 16:33

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil lige starte med at afvise den myte, som hr. Jesper Petersen fremdrager, altså at nogen skulle miste.

Når man går ind og kigger på de tiltag, der er blevet gennemført, herunder indførelsen af en grøn check til kompensation for nogle af de stigninger, der kommer, og når man kigger på, at bundfradraget bliver sat op, og når man kigger på de tiltag, der er for at sikre, at f.eks. pensionisterne får et forhøjet pensionstillæg, ja, så er det sådan, at vi sikrer, at medmindre nogen har meget, meget mærkelige skatteforhold, som f.eks. et stort, stort hus med et meget, meget stort energiforbrug, uden at de har en indtægt, der svarer til det, så vil de område for område, befolkningsgruppe for befolkningsgruppe, opleve, at de får flere penge mellem hænderne ved skattereformen, at de får et større rådighedsbeløb. Vi tager ikke penge fra de laveste indkomstgrupper for at sikre en skattelettelse. Vi sørger for, at det er erhvervslivet, der kommer til at betale broderparten, og det er i fuld overensstemmelse med erhvervslivet, for de ved godt, at det vigtigste for deres konkurrenceevne er at sikre en lav beskatning af arbejdskraften, sådan at vi på sigt har et mere effektivt arbejdsmarked. Og derfor er der ikke tale om, at det er en skattereform, der tager penge fra nogen, men der er tale om, at danskerne selv får lov til at beholde nogle flere af de penge, de tjener, og det synes jeg faktisk er glimrende.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:35

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det var jo en hel fornøjelse at se, hvor passioneret skatteministeren var i sit svar til hr. Frank

Aaen i forhold til at forsvare, at marginalskatte- nedsættelser kunne sørge for, at vi fik den arbejdskraft, der var brug for i fremtiden. Derfor kunne jeg godt tænke mig at fortsætte lidt i den dur og høre, hvordan vi måske kunne hæve ambitionsniveauet lidt – selv om skattereformen selvfølgelig er et fint skridt på vejen – og virkelig få sørget for, at antallet af topskatteydere kommer længere ned, end det er i dag, så der ikke fremover er så mange almindelige mennesker, der skal betale topskat, og hvordan vi måske også kunne sørge for, at marginalskatterne kommer helt dernel, hvor man kun skal betale halvdelen af den sidst tjente krone. Altså, stopper det her, eller har skatteministeren større ambitioner?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er sådan, at den skattereform, der bliver vedtaget nu, bliver implementeret over en længere årrække for at sikre en mulighed for, at danskerne kan tilpasse deres økonomi – ikke mindst boligejerne kan have brug for en overgangsordning i forbindelse med deres økonomiske forhold, som er tilpas lang. Så vi har en række overgangsordninger i skattereformen, der tager noget tid.

Jeg skal ikke være den, der siger, hvornår der i givet fald skal tages hul på skattedebatten en gang til. Jeg konstaterer, at her har vi den største enkeltstående sænkning af marginalsatten, samtidig med at 350.000 danskere undgår at betale topskat. Det synes jeg er glimrende.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jamen det mener jeg sådan set også er ganske fint, og jeg beder heller ikke skatteministeren om at komme med en eller anden dato – i løbet af næste år eller året efter eller noget i den stil. Det, der er det interessante, er jo, at der stadig væk er to tredjedele af topskattebetalerne tilbage, og mange af dem er helt almindelige mennesker, som bare får lov til at betale for meget i skat. Som liberal må skatteministeren jo vide, at frihed også handler om, at man har mulighed for at disponere over sin egen indkomst, og det er vel ikke en uretfærdighed at tale om, at der er nogle mennesker, der i dag af den sidst tjente

krone kommer til at betale mere end 50 pct., og det er vel ikke en uretfærdighed at sige, at minimum halvdelen af de penge, de tjener – også af den sidst tjente krone – skulle de have lov til at beholde, hvis man skal tale om, at der er en egentlig frihed til borgerne.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil tillade mig at komme med den kommentar, at jeg egentlig tror, at hr. Simon Emil Ammitzbøll her faktisk udtaler den sande radikale glæde over en skattereform, der sætter skatten ned, og at hans tidligere parti, Det Radikale Venstre, desværre har ladet sig lulle ind i en talestrøm om ikke at være begejstret for skattelettelserne.

For det er rigtigt, at der er grund til at være begejstret for skattelettelser, men hr. Simon Emil Ammitzbøll får mig ikke ind i en diskussion om, hvornår der skal komme en ny sænkning af skatterne. Jeg konstaterer bare, at vi med skattereformen samlet set giver danskerne lov til at disponere over 29 mia. kr. mere af de penge, de tjener til sig selv. Og hvorvidt man har ret til at beholde de penge, man tjener, selv, eller om vi her i Folketinget eller andre politikere tager og fordeler pengene på borgernes vegne, er et spørgsmål om frihed. Derfor er det et skridt i retning af større økonomisk frihed til danskerne, at vi får sat skatten på arbejde ned. Det synes jeg er glædeligt, og derfor tillader jeg mig i dag ikke at spekulere på, hvornår der i givet fald måtte være en situation, hvor Folketinget igen skal snakke om lavere skat på arbejde. Jeg vil blot sige, at med det her har vi lavet et godt bidrag til at sikre et målrettet og fremtidsikkert skattesystem, og derfor glæder jeg mig over aftalen.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til skatteministeren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 16:39

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Der stemmes først om L 195.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6 tiltrådt af V, DF og KF?

De er vedtaget.

Herefter går vi til afstemning om L 196.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL) tiltrådt af et mindretal (S, SF og RV), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 57 (V, DF, KF og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 tiltrådt af V, DF og KF?

Det er vedtaget.

Herefter går vi til afstemning om L 197.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4 tiltrådt af V, DF og KF?

De er vedtaget.

Herefter går vi til afstemning om L 199.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2 tiltrådt af V, DF og KF eller om ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af skatteministeren?

De er vedtaget.

Herefter går vi til afstemning om L 200.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-8 tiltrådt af V, DF og KF, om ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af skatteministeren, om ændringsforslag nr. 9-11 tiltrådt af V, DF og KF eller om ændringsforslag nr. 13 uden for betænkningen af skatteministeren?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

34) 2. behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 30.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

Kl. 16:41

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

35) 2. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love. (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 30.04.2009. Betænkning 18.05.2009. Der påregnes yderligere ændringsforslag af skatteministeren).

Sammen med dette punkt foretages:

36) 2. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om merværdiafgift og lov om afgift af lønsum m.v. (Ophævelse af visse momsfratagelser og øget lønsumsafgift for den finansielle sektor m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 30.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

37) 2. behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af spildevand og forskellige andre love. (Forhøjelse af spildevandsafgiften og afgiften af HFC-gasser m.fl., nedsættelse af afgiften af emballage til vin og spiritus m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 30.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

38) 2. behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love. (Grøn omlægning af bilbeskatningen).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 22.04.2009. 1. behandling 30.04.2009. Betænkning 18.05.2009).

Kl. 16:42

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Under det forrige forslag var vi kort inde på det ændringsforslag, som skatteministeren har stillet uden for betænkningen til L 202. Det vedrører reglerne for indgangsværdier, som vil være gældende for den kommende beskatning af selskabers porteføljeaktier.

Der har under lovarbejdet været rejst en del kritik af, at der kunne opstå en situation, hvor man ville kunne risikere at skulle beskattes af et tab og ikke kun en gevinst. Det ville selvsagt ikke være en rimelig situation, og derfor hilser vi det i Venstre selvfølgelig velkommen, at skatteministeren har stillet et ændringsforslag, som får fjernet den risiko.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige beklage, at jeg lod hr. hr. Torsten Schack Pedersen komme op lidt for tidligt. Det er jo mange forslag, der skal behandles sammen. Vi skal også lige have anden behandling af lovforslag nr. L 204 og af lovforslag nr. L 205 med.

Jeg skal gøre opmærksom på, at skatteministeren har stillet ti ændringsforslag uden for betænkning til L 202, der ikke er anført på den trykte dagsorden. Samtidig har ministeren med-